Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 157. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 16, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 16-го СЕРПНЯ 1996 р. Ч. 157. РІК CIII.

УКРАЇНІ ЗАГРОЖУЄ КАТАСТРОФА В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Київ. — Статистичні дані, наведені 13-го серпня, свідчать, що цього року над сільським господарством України нависла неминуча катастрофа, повідомило агентство Ройтерс. В наслідок найбільшої за останні десятиліття посухи і у зв'язку з труднощами, успадкованими від совєтської системи, цьогорічний урожай зерна і цукрових буряків буде на рекордово низькому рівні.

За словами міністра сільського господарства Михайла Зубця, збіжжя зберуть цього року 28 млн. тонн, що є найнижчим урожаєм від початку 50-их років. Минулого року урожай зерна був на посередньому рівні 36.5 млн. тонн.

Заступник директора Дослідного Інституту Цукру сказав, що цукрових буряків буде зібрано 26 млн. тонн — на 4 млн. тонн менше, ніж минулого року. Він додав, що за іншими прогнозами ця цифра ще менша — тільки 22 млн. тонн.

Прем'єр-міністер Павло Лазаренко, який здійснював поїздку по південних областях України з метою перевірки стану заготівлі збіжжя, сказав на пресконференції в Одесі, що ситуація з виробо-

(Закінчення на стор. 3)

Звільненню унсовців перешкоджає російське комадування

Київ. — Провідник УНА-УНСО Дмитро Корчинський сказав 13-го серпня, що вже досягнуто домовлення з Білоруссю і прикордонною службою Росії про обмін 14 російських прикордонників, захоплених у полон в Чечні, на сім ув'язнених в Білорусі представників УНА-УНСО. Однак остаточному вирішенню цього питання перешкоджає командування федеральних військ Росії і відновлення військових дій у Чечні.

„На жаль, останні події в Грозному поставили під сумнів увесь процес обмінів і процес цих переговорів [щодо обміну], — заявив на пресконференції Д. Корчинський.

Як відомо, сімох українських громадян затримано в Білорусі 26-го квітня під час чорнобильської демонстрації, яка стихійно переросла в протест проти промосковської політики президента цієї країни Александра Лукашенка. З того часу вони перебувають у в'язниці, незважаючи на численні зусилля як з боку УНА-УНСО, так і українського Уряду їх звільнити.

Про можливість обміну затриманих унсовців на полонених в Чечні росіян, Д. Корчинський вперше сказав минулого місяця.

Є. Боннер закликала Б.Єльцина припинити війну в Чечні

Москва. — Вдова академіка Андрея Сахарова Єлена Боннер звернулася до президента Російської Федерації Бориса Єльцина напередодні його інавгурації із закликом припинити кровопролиття в Чечні.

О. Боннер, яка перебуває в одній з московських лікарень через загострення хвороби серця, запропонувала російському президентові використати свої уповноваження головнокомандуючого збройними силами Росії на те, щоб врегулювати конфлікт мирними засобами, в тому числі поширивши уповноваження ОБСЕ та Міжнародної організації Червоного Хреста. О. Боннер запропонувала також створити комісію для мирного врегулювання конфлікту, до якої увійшли б люди, які зацікавлені в припиненні чеченської війни.

Згідно з останніми повідомленнями, Б. Єльцин після інавгурації та повернення Александра Лебедя з Чечні відповідально за врегулювання чеченської кризи поклав на раду безпеки, очолювану Лебедєм.

В.Кристофер пропонує вирішення справи НАТО і Росії

Брюссель. — Тут у вівторок, 13-го серпня, після зустрічі з генеральним секретарем Північно-атлантійського оборонного союзу (НАТО) Гавієром Соляною, секретар Державного департаменту ЗСА Воррен Кристофер сказав репортерам, що тепер після вибору Б. Єльцина президентом Росії, справу взаємовідносин між Росією та НАТО треба вирішити якнайшвидше.

В. Кристофер уважає, що саме тепер є відповідна пора для цього, щоб цю справу спрямувати у відповідному напрямку, бо доперва з її розв'язкою можна буде вирішувати питання вступу інших східньоевропейських країн до НАТО. Бо саме проти цих планів НАТО Росія гостро запротестувала, але рівночасно для себе вимагає окремого статусу в цій організації. Одначе з вибором Б. Єльцина НАТО сподівається конкретних переговорів з Росією без будь-яких реторичних виборчих перепон.

В основному, Росія ставить перешкоди до вступу в

(Закінчення на стор. 3)

Перевіряють справу розкрадання шахтарських грошей

Донбас (УНІАР). — В Донецькій і Луганській областях розпочалося слідство в справах організаторів шахтарських страйків, яких підозрівають у розкраданні грошей, що виділялися на зарплатню шахтарям.

За даними урядової комісії, цьогорічні акції шахтарських протестів нанесли великої шкоди економіці держави на суму 25 трильйонів карбованців. Недодано чотири мільйони тонн вугілля та паралізовано працю близько 50 забоїв, які були залишені колективами без належного догляду. Тепер, замість видобутку вугілля, там розбирають завали. Сьогоднішні виробничі показники майже вдвічі менші, ніж були в липні.

Від вугледобувних об'єднань та окремих шахт почали надходити скарги до суду з вимогами перевірити діяльність страйкових комітетів. Тільки в Донецький обласний суд надійшло п'ять таких скарг. На Донеччині і Луганщині затримано кілька осіб, які організували заблокування залізниць і автомобільних шляхів і таким чином паралізували залізничний рух і працю багатьох великих підприємств у кількох областях.

(Закінчення на стор. 3)

Захищають інтереси дітей

Київ. — Заступник голови Комісії Верховної Ради України з питань прав людини Ніна Карпачова прокоментувала подробиці ухвалених українським парляментом змін до кодексу про шлюб та сім'ю, що стосуються порядку адоптування дітей-сиріт.

Відтепер дозвіл на адоптування дається лише за рішенням суду, який бере до уваги здо-ров'я дітей, моральні якості та матеріяльне ста-новище названих батьків, а також висновки органів опіки щодо доцільности адоптування та його відповідности інтересам дитини. При цьому визначено, що чужі громадяни можуть адоптувати ту чи іншу українську дитину лише в тому разі, якщо для неї не знайдено протягом року названих батьків в Україні. Але й у цьому разі за дитиною зберігається українське громадянство до 18 років, після чого вона сама робить подальший вибір.

Суттєві поправки внесено також до кримінального та адміністративного кодексів. Тепер вони передбачають суворе покарання за торгівлю дітьми та за порушення правил адоптування. За совєтських часів такої кримінальної статті просто не було.

Усі ці зміни спричинені гучними аферами у Львівській, Тернопільській, Київській та Одеській областях, у ході яких за кордон було відправлено 802 дітей, у тому числі 365 — нелегально. 1994 року Верховна Рада змушена була накласти мораторій на адоптування українських дітей чужинцями й розпочати кримінальне розслідування цих справ, яких, однак, досі до кінця не доведено. Тим часом в Україні налічується близько 15,000 сиріт, які потребують адоптування.

Готуються до перепису

Київ. — Перший перепис населення незалежної України відбудеться 1999 року. Попередні переписи в підсовєтській Україні проводились у 1926, 1939, 1959, 1970, 1979 та 1989 роках. Найскандальнішим був перепис 1937 року, про який совєтські джерела воліють не згадувати, тому що з його даних випливав факт масового винищення українців у 1932-33 роках внаслідок штучного голоду. Майже всіх виконавців того перепису разом із його результатами було знищено за розпорядженням Сталіна, а натомість було призначено інший, "правильний" перепис. Відтоді чимало цифр із совєтських переписів викликають у фахівців сумніви, зокрема дані про національний склад населення, мовну ситуацію в різних республіках тощо.

За кордоном загальні переписи почали проводитися з 1790 року в ЗСА, 1800 — у Швеції, 1801 — у Великобританії, 1815 — у Норвегії, 1831 — у Франції. Єдиний загальний перепис у царській Росії відбувся 1897 року, під час якого з'ясувалося, що "малоросїи" становлять 72 відсотки від 23.5 млн. населення Волинської, Київської, Катеринославської, Подільської, Полтавської, Таврійської, Херсонської та Чернігівської областей. Загальний перепис населення в Австро-Угорщині 1900 року доповнив цю картину, окресливши географічні межі розселення українців.

Вшановують ювілей Миклухи-Маклая

Київ. — З нагоди 150-річчя від дня народження видатного українського мандрівника і етнографа Миколи Миклухи-Маклая (1846-1888) українські газети опублікували матеріяли про його життя й діяльність. Це фактично перша спроба повернути Україні ім'я її славного співвітчизника, котрого совєтська історіографія не йменувала інакше як "російським вченим" на тій лиш підставі, що він народився в Росії в сім'ї залізничника і майже все життя провів поза Україною.

Але так само більшу частину життя він провів і поза Росією. Виключений за "неблагонадійність" із Петербурзького університету, він здобув освіту в Німеччині — у Єні, Гейдельбергу та Ляйпціґу, після чого працював на Канарських островах, у Марокко, Єгипті, Саудівській Аравії, Південній Америці, Індонезії та Австралії, де 1884 року одружився з Маргарет Робертсон і де тепер живуть його правнуки.

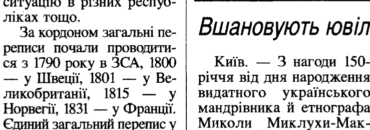
Найбільше часу — майже п'ять років — він провів у Новій Гвінеї, де зумів подружитися з цілком дикими на той час папуасами, ґрунтовно вивчив їхню мову, культуру та спосіб життя. При цьому, однак, він ніколи не забував свого українського, козацького походження. Його прадід уславився у російсько-турецькій війні, особливо при штурмі Очакова, де й здобув собі дворянський титул та маєток на Чернігівщині. А з іншого його предка, Охріма Макухи, Гоголь, кажуть, списав свого славетного Тараса Бульбу.

Нині дослідники визбирують чисельні факти зв'язку Миколи Маклухи з Україною. Київський Зоологічний музей відкрив виставку унікальних матеріялів про життя вченого, підготовлену Дмитром Кравцівим з Австралії та тамтешньою українською газетою "Вільна думка".

У вересні міжнародна „Місія благословення" летить до Києва

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. К.). — Міжнародна „Місія благословення", яка розпоряджає літаючою лікарнею під керівництвом відомого протестантського проповідника із Християнської надавчої станції, Пета Робертсона вперше відлітає до Києва у вересні цього року.

Як інформують з місії, літаюча лікарня відлітає в дні 19-го вересня з летовища ім. Кеннеді в Ню Йорку і розпочне свою працю у Києві 23-го вересня та буде там перебувати до 6-го жовтня. Медичний персонал буде працювати в Києві у вісьмох ділянках, а це хірургічній у співпраці з Медичним інститутом для очної мікрохірургії, загальній хірургії, ортопедичній хірургії, педіятрії. Одна частина очної хірургії буде відбуватися в операційній залі на літаку Л-1011 лікарні з повітря. Поруч із тим, в місті будуть працювати три поліклініки, які будуть відкриті для населення без попереднього замовлення, таки прямо на вулицях. Організатори надіються, що в поліклініках лікарі зможуть оглянути 15,000 осіб.

Літак-лікарня

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ОДЕСЬКІ НАЦІОНАЛ-ДЕМОКРАТИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ЧЕЧЕНСЬКОЇ ВІЙНИ

ОДЕСА. — 12-го серпня національно-демократичні організації провели біля генерального консульту Росії в Одесі акцію на підтримку чеченського народу. Народний Рух України, Українська Республіканська Партія, Партія Зелених, а також представники Чечні, переважно жінки і діти, впродовж більш як двох годин протестували проти відновлення бойових дій у Грозному. Російському консулові Андрєю Сухорукову пікетувальники передали вимоги припинити війну в цій північнокавказькій республіці. Консул пообіцяв передати ці вимоги амбасаді Росії в Україні.

КРАЩІ МІЛІЦІОНЕРИ ГИНУТЬ, А ГІРШИХ ДОВОДИТЬСЯ ВИГАНЯТИ

КИЇВ. — Міністерство Внутрішніх Справ України повідомило, що цього року при затриманні злочинців загинуло 26 міліціонерів, а 203 поранено. Якщо за комуністичних часів більшість убивств відбувалась на побутовому ґрунті, то тепер кожне третє убивство пов'язане з отриманням матеріяльної вигоди, кожне п'яте — з мафійною "війною". Щоб посилити боротьбу з кримінальним світом при своїх дуже обмежених фондах, міністерство плянує зміцнити оперативні групи за рахунок значного скорочення міністерського апарату — на 20 відс., та дорожньої міліції, яка, виявляється, найбільш вражена корупцією. Всього за службові зловживання з органів МВС цього року вигнано 3,898 працівників.

БОРОЛИСЯ З НАРКОТИКАМИ, ПОБОРОЛИ МЕДИЦИНУ

КИЇВ. — Тут нарешті з'ясовано причини раптового зникнення з продажу великої кількости дешевих серцево-судинних ліків на зразок корвалолу чи валокордину, а також протиастматичних засобів, що продукувалися в Україні. Виявляється, що торік Верховна Рада схвалила закон про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їхніх аналогів і прекурсорів, за яким усі ці медикаменти повинні виготовлятися виключно на державних підприємствах. А що на сьогодні майже всі фармацевтичні підприємства приватизовано або винайммлено, то й виробляти згадані засоби ніхто в Україні, виходить, не має права. Українці мусять тепер купувати імпортовані невролептики, антидепресанти, транквілізатори за багатократно вищими цінами, тим часом як держава втрачає на тому мільйони долярів. Втрачають, щоправда, не всі. Дехто дуже навіть добре заробляє на подібних аферах.

ПРОФСПІЛКИ ТАКОЖ НАГОРОДИЛИ ОЛІМПІЙЦІВ

КИЇВ. — Керівник Федерації Профспілок України і директор Української спортової школи Ігор Донцов повідомив, що більшу частину нагород, здобутих українськими спортовцями на Олімпіяді в Атланті, отримали представники профспілок. Це олімпійські чемпіони Інеса Кравець, Тимур Таймазов, Вячеслав Олійник, чвірка веслувальничок і абсолютна олімпійська чемпіонка з гімнастики Лілія Подкопаєва, яка є також олімпійською чемпіонкою у вільних вправах і срібною медалісткою у вправах на колоді. Представниками профспілки є також бронзові медалісти Олена Вітриченко, Рустам Шаріпов та інші спортовці. ФПУ вручила олімпійцям квіти, японські телевізори і музичні комплекти.

ПРОФСПІЛКА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗАХИЩАЄ Л. КОСАКІВСЬКОГО

КИЇВ. — Тут оприлюднено заяву Незалежної Профспілки Військовослужбовців України, у якій сказано: "Певні сили прагнуть заблокувати впровадження Конституції в Києві та позбавити влади обраного демократичними виборами голову Київської Міської Ради Леоніда Косаківського. Це відбувається протягом останніх двох місяців мовчазної згоди правоохоронних органів, органів державної безпеки, відомих лідерів державного рівня. Проявом цього є факт брутальної поведінки міської адміністрації з метою позбавлення голови ради важелів та засобів впливу, умов праці, дискредитації останнього". Профспілка військовослужбовців розцінює це як замах на конституційні права виборців. Як відомо, два місяці тому Кабінет Міністрів позбавив Л.Косаківського права виконувати обов'язки посадника Києва після того, як урядова комісія перевірила його діяльність і виявила безліч порушень українського законодавства. На його місце призначено Олександра Омельченка. Л. Косаківський під час розгляду його справи на засіданні Кабінету Міністрів пішов до лікарні й досі не появлявся публічно.

КОЗАЦЬКЕ СВЯТО

КАПУЛІВКА. — Поблизу села Капулівка на Дніпропетровщині відбулося Велике коло нащадків запорізьких козаків, присвячене п'ятій річниці незалежности України. Врочистості відбулися біля Кургану пам'яті, спорудженого у 1990 році з нагоди 500-річчя українського козацтва. Голова організаційного комітету Анатолій Носенко зачитав привітання від Президента України Леоніда Кучми. На свято прибув Патріярх УАПЦ Дмитрій. В пам'ять козаків Чортомлицької Січі від берега Олексіївської затоки спущено на воду вінки. Після тризни відбувся концерт кобзарів та змагання радіоаматорів під гаслом "Українська мова — на радіохвилях всесвіту".

КОНТРОЛЯ ЗА КОНТРАБАНДОЮ АЛЬКОГОЛЮ І ЦИГАРОК ЗБІЛЬШИТЬСЯ

КИЇВ. — Уряд ухвалив постанову про більшу контролю за ввезенням, вивезенням і перевозом через територію України алкогольних і тютюнових виробів, повідомила 14-го серпня УНІАР. Дане рішення має перекрити шляхи, якими порушники митних законів постачали в Україну контрабандні спиртні напої і цигарки, в результаті чого тільки на тютюнових виробах Україна зазнала шкоди понад 2 блн. дол. Постановою затверджено перелік пунктів пропуску цих продуктів на митному кордоні України.

СКУ НАГОРОДИВ Л. КУЧМУ

КИЇВ. — Світовий Конгрес Українців нагородив Президента України Леоніда Кучму найвищою нагородою цієї організації — медалею Святого Володимира Великого. У рішенні Президії СКУ сказано, що Л. Кучму нагороджено за невтомну працю у зміцненні української державности, а також за зусилля у процесі ухвалення Конституції України.

В АМЕРИЦІ

КОЛИШНІ ТА ТЕПЕРІШНІ офіційні чинники ЗСА твердять, що більшість фінансової підтримки для терористичних акцій проти ЗСА, Ізраїля та інших країн Заходу походять від поодиноких багатіїв Савдійської Арабії та інших країн в околиці Перської затоки. Впродовж минулого десятиріччя ЗСА сконцентрували свою увагу на країнах, які допомагають тероризмові, з цього виникли санкції проти Ірану і Лібії. Одначе тепер є підозріння, що найбільшими спонзорами тероризму є поодинокі підприємці зі Савдійської Арабії, Кватару та Об'єднаних Арабських Еміратів і саме їх підозрівають у фінансуванні акцій Рамзі Ахмеда Йосефа, якого звинувачують у плянуванні розриву бомби під будинком Світового торговельного центру в Ню Йорку в лютому 1993 року.

У СВІТІ

У МІСЦЕВОСТІ РУПІТЕ, в Болгарії на 85 році життя померла широко відома в Европі та інших частинах світу віщунка будучини та людина особливих лікувальних талантів Бабуня Ванга. У вівторок, 13-го серпня, президент Болгарії Желю Желєв, міністри, банкирі та закордонні дипломати долучилися до тисячів її шанувальників, які прибули щоб віддати шану цій небуденній жінці-людині. Ванга маючи 12 років пережила страхітливе торнадо вислідом якого втратила зір, одначе згідно з її власними словами здобула з Божої ласки силу віщування та лікування. Цей Божий дар використовувала завжди для користи інших, не беручи за то жодної заплати бо це була Божа ласка дана людям через неї.

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Телевізія — найкращий політичний аґітатор

У виборчому році в нашій країні, стверджуємо вже не перший раз, велику та поважну ролю відограє у передвиборчій кампанії телевізійна передача. Цього найкращий доказ маємо саме тепер, як відбувається конвенція Республіканської партії в Каліфорнії і кожен мешканець ЗСА є немов її співучасником, стежачи за її перебігом на усіх телевізійних каналах. Рецензенти та знавці телевізійних програм пишуть, що репортажі з конвенцій, як взагалі передачі політичних дискусій чи промов, втратили в останній час зацікавлення глядачів, а вже зокрема цього року, коли телевізійні фанатики втомлені двома тижнями передач із Олімпіяди. Однак приглядаючись тепер республіканській конвенції, не можемо позбутися враження, що багато в її перебігу опрацьоване і підготоване саме для телебачення.

Здається, немов телевізійні оператори шукають пильно за драматичними моментами, за зафіксованням поодиноких облич і почувань, що на них віддзеркалюються. Отож чи не є найкращими політичними співробітниками саме телевізійні працівники? Та ж від них залежить, що і як буде бачене на екрані та який це бачене матиме вплив на остаточне голосування у президентських виборах.

Але вже навіть сама обстановка конвенції призначена більше для враження, як для думання. Пересічний глядач оглядає рівночасно із живими промовцями їхні величезні постаті на двох бічних екранах, сила голосу промовця відповідно синхронізована, а кожна більш зворушлива сентенція відбувається негайно у супроводі знімок облич учасників, і то переважно тих, що найсильніше на сказане реагують.

Все це немов зарежисероване завчасу і добре продумане із обрахуванням відсотка голосів, що один чи другий момент може дати у листопадових виборах. І тому насувається питання, хто тут режисер конвенцій — політичні співробітники одної чи другої партії — чи телевізійні продюсери? Бо ж не можна забувати, що завжди, що б ми не оглядали на телевізійному екрані, воно є переплітане добре платними реклямами і відповідними оголошеннями.

У зв'язку з республіканською конвенцією, журналісти пригадують раніші конвенції та зацікавлення, яке вони викликували своїм перебігом, передаваним на телебаченні. Часом були такі дивні та сильні моменти, що їх не міг ніхто зарежисерувати, а вони просто трапилися збігом обставин чи політичною атмосферою. Ніхто ж бо не міг зарежисерувати і передбачити великих та поважних демонстрацій на вулицях Чікаґо в часі демократичної конвенції у 1968 році, або довжелезної дискусії на тему уповажнень делегації з Каліфорнії в часі конвенції у Маямі 1972 року, яка пересунула промову кандидата Джорджа Мек Ґоверна аж на час після півночі, коли глядачі телебачення вже знуджені пішли спати і тим він втратив багато голосів та програв вибори.

Хочеться вірити, що і тим разом зворушливий момент промови Ненсі Реґен, що виступила на республіканській конвенції замість свого чоловіка, колишнього президента, який хворий на жахливу недугу Альцгаймера, не був окремо зарежисерований, а стався спонтанчо та спонтанно викликав сльози на очах делеґатів, і це як у жінок, так і чоловіків. Але короткий фільм про Р. Реґена, що попередив ці зворушливі слова, був таки запланований і відповідно приготований, та мусів поділати на республіканських делеґатів, але і на глядачів при домашньому екрані.

Чи це, отже, не є таки доказом, як важлива є передача політичних подій на телевізії, навіть коли менша кількість глядачів бере у цьому участь? І саме того безпосереднього враження від того, що розвивається на екрані, не може заступити ніяка стаття та ніяка радієва програма.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Д-р Роман Барановський

ПАТРІОТИЗМ ЧИ ПРАГМАТИЗМ?

У нашій пам'яті закарбувалися дати 16-го липня 1990 року, коли прийнято Декляроцію про суверенітет України, 24-го серпня 1991 року — проголошення Верховною Радою незалежности України, відтак її підтвердження 1-го грудня того самого року всенародним понад дев'ятдесятвідсотковим голосуванням, яким було теж обрано першого Президента України, Леоніда Кравчука. Ці несподівані, неймовірні, приголомшливі події були такі емоційні, що викликали евфорію, якої український народ не переживав від віків. Відновлення, після більш ніж сімдесятирічної неволі, незалежности України вважалося чудом, дарованим Божим Провидінням.

Після заспокоєння емоцій, згодом ці події стали предметом міркувань, роздумів і інтерпретацій на тему: патріотизм чи прагматизм? Важко було повірити, що найбільш зрусифіковані східні і південні області України, де ніяк не можна було сподіватися серед більшости населення якогось патріотизму чи національної свідомости, голосували за незалежність України. Це інтерпретовано, як щось незвичайне, неначе на підтвердження, що комуністична система не вбила у народі прив'язання до свого рідного, любови до свого краю, своєї землі.

Справді були серед населення і свідомі громадяни, які, хоч і користувалися російською мовою, вважали себе українцями, усвідомлювали свою належність до української нації. Коли комуністи голосували за незалежність із страху, то населення тих областей у більшості голосувало тому, що йому набридла комуністична невольнича система, що зробила з людей новітніх кріпаків, гвинтиків совєтської імперіялістичної машини. Ця система не дозволяла нікому домагатися покращання, а відважних запроторювано до тюрем, до концентраційних таборів в Сибірських тайгах, або просто ліквідовано. Народ мав жагуче бажання якоїсь зміни. І тому у голосуванні рішальним був арґумент практичного розрахунку, прагматизм.

На превеликий жаль, сподівання населення на краще не здійснилися. Економічна криза, здержування заробітної платні спричинили погіршення рівня життя. Це викликало невдоволення, яке спритно використала чужа аґентура. Почалися підбурювання до страйків, до усунення президента, уряду, до відновлення СССР. Це спотворило життя в Україні, а корупція, хабарництво і несамовита крадіж, навіть серед високопоставлених осіб в адміністрації держави, стали щоденним явищем в Україні.

У такій атмосфері почалася підготова нового основного закону України, її Конституції.

Комуністи і соціялісти, хоч і не мали більшости у Верхній Раді, все ж вистачало їм голосів, щоб паралізувати всякі реформи, які їх не влаштовували. Тому що голосування у Верховній Раді відбувається двома третинами голосів, демократичний бльок теж не мав змоги назбирати потрібний 301 голос із усіх 450 депутатів.

Ліві сили робили все можливе, щоб не допустити до схвалення конституції і нахабно вимагали усунення із проєкту конституції статтей про українську мову як державну, про національну символіку, герб, синьо-жовтий прапор і гимн „Ще не вмерла Україна" та про право на приватну власність.

(Закінчення на стор. 3)

Олександер Домбровський

ПООЛІМПІЙСЬКІ РЕФЛЕКСІЇ

Нещодавно ми мали нагоду оглядати на телевізії та більше чи менше переживати події з Олімпіяди в Атланті. Нас у першу чергу цікавили виступи наших спортовців з України. Це перший раз в історії олімпійських змагань, що наші спортовці репрезентували українську державу під своїм національним прапором. Навіть ті наші люди, які трактують все „ на холодно", мусіли переживати той момент, коли побачили на телевізійному екрані нашу спортову групу зі своїм прапором в довгій черзі маршуючої колони різних народів. Так, ми „встали й нас порахували", Україна виступила самостійно, а не під чужою парасолею. Не один з нас підскакував на фотелі перед телевізійним екраном з радости, коли хтось з наших одержував золото, срібло, чи навіть бронзу. Спокійна чи навіть байдужа реакція була у відношенні до чужих спортовців, хоча й тут траплялися наші симпатії, чи антипатії в аспекті персональних і національних критерій підходу до справи та емоційних відрухів. Теоретично в спорті зобов'язує строга справедливість понаднаціонального виміру, а на практиці... різно буває. Принцип „спорт для спорту" є часто гарною реторичною фразою. Навіть американська телевізія й преса— мідії демократичних фраз доказували це, захлистуючися головно досягненнями американських спортовців з промовчуванням інших. Та це людські слабості, в загальному питоменні кожній людині, кожному суспільству. Представники телевізії й преси — це також лише люди.

Але не в тій площині хочемо продовжувати наші міркування. Немає сумніву, що спортові ігри різних маштабів, з Олімпіядою включно, мають свої позитиви. Це перевірка сил і можливостей молодого покоління, яке має перебрати естафету від старших, бо в здоровому й кріпкому тілі — здорова душа. В атмосфері таких ігр існують можливості поглиблення ідеї братства між спортовцями різних країн, витворення духа спортової солідарности, шляхотного змагу за першенство, вигострюється вольовий чинник, здорові амбіції досягнути чогось та здобути славу собі й своїй батьківщині — отже, вияв патріотизму. Це чинники фізкультурного й психологічного аспекту, які повинні ушляхотнювати спортовця та поглиблювати в ньому почуття людської й національної гідности, здорових амбіцій і етично-моральних вартостей в розумінні вселюдських ідеалів, базованих на християнському світогляді.

Але існує й друга сторона тієї самої медалі. На жаль, у світі фізична сила більше ціниться від духово-інтелектуальних вартостей, що показується, між іншим, під час різних спортових, а в тому й Олімпійських Ігр. Аж моторошно робиться, коли бачимо, як не лише молодь, але й статечні обивателі зі срібним волоссям дослівно бовваніють при висиджуванні довгими годинами перед телевізією і „вачують" бейзбольні змагання. Примітивні часто бейзболісти підписують річні контракти на сотні тисяч, або ще більше долярів річних платень, а інтелектуали з науковими званнями й довголітнім стажем науково-викладацької діяльности одержують порівняльно „пінатс мані" й цілий міх іноді злобнокритичних дотинків. Спортовець, який скочить на півтори сантиметра вище, добіжить на кільканадцять секунд скорше до мети, встановлює новий рекорд, дістає золоту медалю, славу й не раз високий гонорар (на Олімпіяді є лише медаля й слава), а науковці, письменники шукають видавців для своїх творів і.... часто не можуть знайти. Наші працівники пера мають на тому полі сумний досвід. Мимоволі насувається питання, яку реальну користь має людство, чи дана країна, нарід, з якого походить спортовець, з того, як він скочить трішки вище чи добіжить скорше до мети й поб'є дотеперішній рекорд, або під час боксування заломить ніс

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

НЕСКОРИМИЙ ЛЬВІВ

Ольга Вітошинська, „Непереможний Лев", Лондон-Париж: Українська Видавнича Спілка, 1991, стор, 134.

II

Проте у ці критичні дні Митрополит Андрей не проявляв ні крихітки паніки, а, прикутий до фотелю, „заглиблювався у роздуми, шукаючи у філософів вказівок для дальших дій... Адже життя вимагало вибору, бо кожний день приносив нові загострення і накази, які суперечили християнському розумінню світу" (стор. 32). На питання, що робити і як діяти він спокійно відповідав: „Віддайте кесареві — кесареве, а Боже — Богові". А турбуватися тоді справді було чим, коли взяти до уваги, що большевики заборонили науку релігії в школах, їхній верховний орган схвалив закон про закриття всіх монастирів, про націоналізацію їхнього майна, влада стала ув'язнювати священиків — і то не за релігію, але нібито за „кримінальні" злочини.

Окреме враження справив на мене розділ „Замарстинів". У ньому багато трагічного. Зате цікава його структура, добір і спосіб викладу матеріялу, ясна, добре обдумана композиція, внутрішній логічний зв'язок у розташуванні матеріялу та вкінці персонаж матері ігумені Йосифи. Обличчя її смертельно бліде, а на чолі — рана від попечення, очі вкриті начебто більмом. Че-рез декілька хвилин нещасна відкрила свої наболілі очі і почала шепотіти: „Може Всевишній забажає, щоб я згинула за Бога й Україну!.. Тож хочу сказати вам (жінкам-в'язням — В. Ж.), за що мене так мучать... вони хотіли, щоб я підписала, ...що Митрополит стояв на чолі терористичної організації!!! Що весь підпільний провід... збирався у Митрополичій палаті...Що я носила до св. Юра хрестити дітей червоноармійців... Що я разом з Митрополитом... фальшувала східнякам метрики... Ох, Господи, як важко мені це протиснути... крізь зуби... що я була його, Митрополита,,, любкою!!! Вони потоптали мою дівочу честь і монашу гідність... Господи, прости мої сльози тут, бо „там" я нічого не підписала! (стор. 45).

Втеча москалів зі Львова в червні 1941 року також повна трагічних сцен. Населення, позбавлене світла й води, сиділо в підпільних приміщеннях і напружено прислухалося до вибухів ґранат і бомб. Тим разом большевики увірвалися й до Митрополичої палати, а старшина з двома солдатами влетів навіть у кімнату Митрополита. Спокійний і ні трохи не зляканий голос Митрополита та його проникливі очі обеззброїли московських посіпак. Солдати проводили обшук, грабуючи усе, що попало їм під руки. Гуркіт літаків і вибухи бомб припинили їхні злочинні дії, та втікаючи, вони зуміли таки запалити дах святині. Пожежу погасили молоді ченці при допомозі сусідів, що з'явилися після втечі москалів. Усі мешканці храмових будинків св. Юра, зокрема жінки, важко пережили цей дикунський злочин. А цю нічну тривожну подію швидко розповсюджено в місті, пояснюючи чудесний рятунок єдиним арґументом: „Це Митрополитова молитва вдіяла таке чудо".

Щойно над ранком сьомого дня затихло місто й большевики зникли. Прийшли німці й відкрили в'язниці. І тут мешканці Львова стали перед страшною трагедією. Всюди були трупи. Пекло, страшніше за Дантове. Авторка дуже уважно й наскрізь детально описує окремі картини цього пекла. Німецькі вартові не забороняли людям розпізнавати рідних та поховати їх по-християнськи.

Наступного ранку на зміну цим страхіттям большевицьких кривавих злочинів, населення Львова зазнало перший проблиск радости, коли після тижневої мовчанки львівська радіостанція ім. полк. Євгена Коновальця заговорила рідною українською мовою. „Не зважаючи на імпровізовані програми, — пише О. Вітошинська, — люди просто впивалися звуками рідної мови й пісні".

У подробицях описує авторка і проведення Національних зборів 30-го червня 1941 року. Вона пише: „Врешті дійшло до врочистого відчитання Акту проголошення відновлення Української держави, яке довершив Ярослав Стецько як голова Національних зборів... З першими словами цього історичного документу всі учасники підвелися з місця і вислухали його мовчки, а останні слова вкрили оплесками і співом 'Ще не вмерла'... (стор. 60).

„Підтриманий авторитетом обидвох Українських Церков, — продовжує авторка, — Ярослав Стецько зформував Уряд... Скликуючи Раду Сеньйорів (чи пак Сенат — В. Ж.), Ярослав Стецько звернувся до голови Уряду УНР Андрія Лівицького та до Гетьмана Павла Скоропадського, вславши їм листи з точним з'ясуванням „доконаного факту" та політичної ситуації... Проф. Володимир Кубійович, голова Українського Допомогового Комітету, повідомив... про свою підтримку Державного Правління. Це викликало й серед краківських українців почуття заспокоєння і радости. Фракція ОУН полк. Андрія Мельника склала на руки голови Правління заяву льояльности до Тимчасового уряду. У цьому була безперечна заслуга Митрополита Шептицького, який намагався об'єднати всі сили для відбудови держави. Та більше раділи цими вістками львів'яни, які побоювалися браку дисципліни серед різних груп, замість скріплення державного авторитету" (стор. 65).

(Закінчення буде)

З МОГО ВІКНА
Іванна Савицька

Про бабусю, сповідь і розгрішення...

Якось сповідалася бабця у свого сповідника, а він каже:

— Бабунцю, ви вже третій тиждень говорите про ваші дівоцькі гріхи, я вже вас розгрішив.

— Отченьку дорогий! Та то так приємно знову й знову дівочі літа споминати...

Так і я споминаю отой Сокіл, оті Пластові табори, може, й четвертий вже раз. Чи не набридло читачам?

А там, на Соколі (в Галичині), не було м'яких матрасів, не було пір'яних подушок, не було „мішків" до спання, ні теплої води, ні дзеркала, тарілок у таборі не було, тільки бляшані їдунки, і їдальні не було, тільки гола трава. А чорна кава на сніданок (здається, із самої цикорії), така була добра і така запашна, як ніде у в Америці. А ще одного не було — пластунів-хлопців, не було ніже на лік...

Зате були ось такі цінності: щирий патріотизм, любов до батьківщини й Бога, запал, ентузіязм, респект до проводу, охота до фізичної праці, шляхетне суперництво, любов do ближнього, поміч у потребі. Всі оці найкращі чесноти Пласт защеплював від наймолодших років. Там, на Соколі, серед тієї казкової природи, де і мавки, й лісовики, й чародійні видива-фантазії мали свої криївки, де світлячки кружляли в таємничому танці, де папороть у лісі цвіла, де зранку (замість будильника) цвірінькали голосисті птахи і пугукав у лісі пугач, там таборували дівчата різного віку, різних інтелектуальних захоплень. Вміло підібраний провід табору частими гутірками вигребував оті благородні цінності, що дрімали в молодій людині, помагали рости.

При кінці таборів були і іспити з історії, географії, літератури, картографії, співу, а також із куховарства. Викладів куховарства не було. І тут, на саму згадку про цей іспит, появляється у мене „гусяча шкірка".

У моїх п'ятнадцятих роках знання про кухню було мізерне. Гімназійні роки в інституті (Перемишль) не давали нагоди знайомства з мистецтвом сковороди (пательні), а вакації проходили в таборах, чи з книжкою під парасолею липи, чи з вудкою, чи на ровері. А мама завжди казал: „Відпочивай Янусь, тобі до кухні ще рано".

Іспитувала Ганка Коринець. Хто знав оту Ганку, оту прекрасну пластунку з перчиком на обличчі, лагідну, усміхнену, добру, той сподівався, що іспит не буде трудний. Такий і був. Ганка, глянувши на молоденьке дівчатко, видимо залякане, спитала мене добряче:

— Іванко, до тебе прийдуть гості, чотири дорослі особи. Ти подаси чай. Скільки чаю треба запарити на чотири малі філіжанки?

Не думаючи довго, я тріюмфально гукнула:

— Чотири кілограми!

... Бабунцю, ви вже четвертий раз пишете про той Сокіл, читач вас більше не розгрішить...

Степан Пушик

Мова

Невмирущо мова сяє
Весняним теплом.
Далі мови не сягає
Жодне джерело!
Піднімись з колін,
Калино,
Сили дай синам!
А німої України
Не потрібно нам!
Гнули нам брехні підкови
Й досі дехто гне,
Вже по дві державні мови!
Боже, збав мене!
Так на світі не буває!
Правди хоче все!
Розмаїття квітів сяє,
Радощі несе.
Не з намови, а з любови
Мови вчи й чужі,
І відчуєш море в слові
Правди і олжі.
Так, за мову умирали
Прадіди й діди,
Скарб безцінний передали
Правнуки нести.
Несемо!
Умерти мові
Не дамо ніяк!
Вмре,
Хто втратив честь і совість, —
Хрунь і потурнак.
Перешиванці зловражі
Згинуть, як роса.
І розквітнуть: мова наша,
Воля і краса!
Всіх манкуртів щезнуть тіні,
Вчення лжемесій,
По-вкраїнськи в Україні
Заговорять всі.
Мій краяне — рідний брате.
Завжди пам'ятай.
В кожного — єдина мати,
Рідні — мова, край!
Ми — не зграя безголова
Найманців-заброд.
Доки є в нас рідна мова,
Доти ми — народ!

Лекції англійської мови

ПРОСТО ПРО СКЛАДНЕ

Зайняття сьоме

ПРО ФІКТИВНІ ПІДМЕТИ

В українській мові скрізь зустрічаються речення без підмета: „нас багато"; „тут темно"; „на це питання відповісти нелегко".

В англійській мові і підмет, і присудок повинні бути на місці. Ми знаємо, що дієслово (і, відповідно, присудок) в англійському реченні є завжди. А підмет (якщо він за змістом відсутній) можна для проформи заступити „манекеном". Така ситуація — зовсім незвична для україномовних людей і породжує не тільки помилки, але й неприродну мову, немов дослівний переклад з української.

Існують два такі випадки (ця фраза якраз і є прикладом одного з них) — **There are two such cases.**

Коли треба сказати, що якийсь об'єкт існує, є наявним, вживається зворот **there + be**. Дієслово **to be** при цьому може вживатися в різних часах, а його форма залежить від наступного іменника. Сенс цього звороту можна передати словом „мається", при чому часто робиться акцент на тому, де, в якому місці маються предмети або люди. В кожному конкретному випадку можна знайти більш вдале українське слово для перекладу — є, знаходиться, розташований і т.д.; слово „мається" звучить незґрабно, зате підходить завжди.

There is a child in the car! — В авті (є) дитина!
There are thirty days in April. — В квітні тридцять днів.
Is there a rest-room in this building? — Чи в цьому будинку є лазничка (туалет)?

Повторимо ще раз: даний зворот зображає те, що мається в місці, яке нас цікавить. До речі, звідси нам ясно, що предмети, які називаємо, вживається з неозначеним артиклем (якщо це — **числівникові** іменники в однині) — вони нас цікавлять не самі по собі, а як представники своєї групи.

Українська „конструкція" виглядає логічніше: акцентуючі слова (обставина місця) знаходяться на початку фрази. По-англійськи так також можна:

Near the river there is a small house. — Біля ріки є невеликий дім.

Але в англійському варіянті ці слова найчастіше є в кінці, бо ж сам зворот **there + be** вже показує, на що звернути увагу, і тоді перекладати речення з англійської на українську слід „від кінця".

There are five apples on the table. — На столі лежать п'ять яблук.
There were seven candidades for the position. — На це місце було сім претендентів.

І ще один приклад, щоб нагадати, що слово **there** в цьому звороті фіктивне, воно „не рахується".

There is a dog there. — Там є пес.

Тепер погляньмо на цей зворот з незвичайної сторони. Порівняйте два українські речення:

У мене є стіл.
В кімнаті є стіл.

А тепер їх переклад:

I have a table.
There is a table in the room.

Уся різниця в тому, на чому поставлено акцент: „кому належить" чи „де знаходиться". При цьому в українській мові вживається подібні конструкції, а в англійській — різні. Але в англійській у цих обидвох зворотів є інша подібність — вони можуть будувати заперечення за допомогою частки **no**, замість звичайної **not**.

I have no books.
There are no books on the table.
There is no parking here. — Тут не можна залишати автомобіль.
There is no smoke without fire. — Немає диму без вогню.
There is no such thing as free lunch. — Такої речі, як безплатний обід, не існує (в тому значенні, що за все вкінці приходиться платити).

І, нарешті, ще один приклад — у вигляді питання:

How many children are there in your family?
There are four of us. або **There are many of us.**

Дієслово **to be** поводиться, як і належиться сильному дієслові: міняється місцями з підметом, навіть якщо підмет фіктивний.

Інший приклад „несправжнього" підмета — займенник **it**, коли мова про час, відстань, погоду і т.д.

It is Tuesday today.
It's five o'clock.
It was hot yesterday.
It will be dark soon.
It's about 5 miles from here to the ocean. — Звідси до океану приблизно п'ять миль.

Цей зворот часто починає складніші речення:

It's a pity that you can't come with us. — Шкода, що ви не можете піти з нами.
It's possible that he is simply a fool. — Можливо, він просто дурак.
It's a mystery what he sees in her. — Загадка, що він в ній бачить (привабливого).
Is it true that she is sick? — Чи то правда, що вона хвора?

Цікава деталя: англійська мова любить поміщувати багатослівні „важкі" сполучення (які несуть основне змістовне навантаження) в кінці речення. Можна, в принципі, висловитися так: **To see him with a girl was unusual.**

Підкреслені слова (інфінітивна форма) — це підмет; виявляється, і це під силу дієслову. Ось переклад:

Бачити його з дівчиною було незвично.

Але в англійській мові нормою є інакше розташування слів, і тоді місце підмета займає **it**:

It was unusual to see him with a girl.
It was nice to meet your friend. — Було приємно познайомитися з вашим товаришем.
It is difficult to be a boss. — Важко бути начальником.
It isn't easy to answer this question. — На це питання відповісти нелегко.
It's hard to understand what she is talking about. — Важко зрозуміти, про що вона говорить.

Зрідка до замінника підмета **it** додаються інші дієслова:

It always pays to tell the truth. — Завжди оплачується говорити правду.
It always pays to buy good things. — Завжди варто купувати добрі речі.

Автор лекцій англійської мови — Віталій Левенталь. Матеріял опрацювала відповідальна за рубрику Г. Колесса. Автор застерігає за собою усі права.

ОФІЦІЙНІ МЕХІКАНСЬКІ чинники повідомили, що тут у місцевості Тіхуана невідомі озброєні чоловіки схопили президента японської електронічної компанії. У вівторок, 13-го серпня, керівники фірми повідомили поліцію, що вирішили заплатити викуп викрадачам і не бажають поліційної допомоги. Схоплення 57-річного Мамору Конно, президента фірми Саньйо відео компонент з осідком у Сан Дієго, ЗСА, вечором у суботу, 10-го серпня, сколихнуло цілою громадою представників закордонних підприємств у Мехіко.

Перевіряють...

(Закінчення зі стор. 1)

На захист затриманих виступили вісім шахт у Первомайському, які 12-го серпня взяли участь у попереджувальному страйку. Ініціяторами протесту стали робітники шахти ім. Менжинського, оскільки 7-го серпня міліція затримала шахтаря очисного забою Олександра Дем'яновича та голову профспілкового комітету цієї шахти, депутата Первомайської Міської Ради Юрія Архипчука. О. Дем'яновича 8-го серпня звільнили і він розповів, що в міліції його побили. Учасники попереджувального страйку звинувачують Уряд у розвалі вугільної промисловости та розкраданні шахтарських грошей.

Звільнення шахтарських активістів вимагають також Всеукраїнський союз робітників та Громадянський Конґрес України. Вони оприлюднили заяви з вимогами припинити карні справи проти членів страйкових комітетів і звільнити їх з-під варти. Союз робітників закликає українських парляментаристів скликати позачергову сесію, заслухати генерального прокурора щодо ситуації в шахтарських реґіонах "і зупинити репресивний маховик, що ганебно розкручується напередодні Дня Незалежности України".

У заяві партії Громадянський конґрес України сказано, що "правлячий режим в Україні розвалив економіку, в тому числі вугільну галузь, і заборгував майже всьому народові заробітну платню за півроку". Автори заяви закликають усі громадські організації і трудові колективи виступити на захист шахтарських профспілкових лідерів.

Гірники трьох шахт об'єднання Донецьквугілля — Лідіївка оголосили про свою готовість розпочати страйк. Вони вважають, що зарплатню їм виплатили тільки для того, щоб припинити страйк і розправитися з його організаторами.

Віцепрем'єр-міністер Василь Дурдинець провів у Кабінеті Міністрів нараду з питань поліпшення ситуації у вугільній галузі. Промовці відзначили, що вугільна промис-ловість цього року фінансується значно краще, ніж інші галузі. На її розвиток уже спрямовано 65.3 трильйона карбованців. Міністерствам доручено контролювати цільове використання грошей, виділених з державного бюджету і підготувати до закриття нерентабельні шахти. Уряд також виділив 45 більйонів крб. для Донецького опікового центру.

Патріотизм...

(Закінчення зі стор. 2)

Президент Леонід Кучма усвідомлював, що зволікання із конституцією веде до дуже шкідливих для України наслідків. Маючи до вибору розпуск Верховної Ради або звернення до народу у справі схвалення конституції, він вибрав цей другий варіант і зарядив референдум на 25-го вересня 1996 року. Це рішення дещо прохолодило гарячі голови комуністів та інших лівих сил.

І тут знову повторилося явище, що мало місце п'ять років тому, хоч у дещо іншому вигляді. Голова Верховної Ради О. Мороз добре знав, що референдум може спричинити прогру лівих сил, а тим самим вотум недовір'я до діяльности Верховної Ради, як нездатної вирішувати важливі справи. Тому він вдався до хитрощів, запропонувавши виелімінувати спірні точки і голосувати спершу щодо інших статтей Конституції. Це було подумане на те, щоб у випадку відкинення того проекту демократичним бльоком перекласти на нього відповідальність за неуспіх у схваленні конституції. Але це не перейшло, почався спектакль і очікування чогось невідомого, яке тривало від 5-ої години по полудні 27-го червня до 8-ої години ранку 28-го червня, коли відбувалися голосування щодо тих спірних точок. Нарешті голова Верховної Ради, бачачи безнадійність ситуації і розуміючи, що несхвалення конституції не тільки пошкодить престижеві України, але позбавить її всякої фінансової допомоги Заходу, почав переконувати своїх однопартійців, що не варто рискувати депутатськими мандатами. Комуністи і соціялісти пішли на компроміси, поставив-ши свої теплі місця й пов'язані з ними вигоди вище ідеології, і прийняли конституцію. Так закінчилася баталія з комуністами і соціялістами. Отож і в цьому випадку задецидував у голосуванні практичний аспект, прагматизм. І це треба мати на увазі на майбутнє.

Не очікуймо патріотизму там, де його немає. Може, прийде ще час, що в Україні у всенародному голосуванні переважатиме щирий патріотизм, а не шкурний прагматизм.

ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ'97"

Союзівка. — Тут у суботу, 17-го серпня, проходитиме вибір „Міс Союзівки' 97". Висліди конкурсу буде проголошено під час забави о год. 11:45 вечора. Кандидувати можуть неодружені дівчата віком від 17-ти років, які є членами УНСоюзу і беруть активну участь в українському громадському житті. В залежності від висоти вигранoго місця нагороди включатимуть грошовий дарунок й вакації на Союзівці.

Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

ництвом зерна не може задовольнити Уряд, хоч причини низького врожаю відомі. Надзвичайно сухі дні на початку літа в південних областях, а також недавні сильні дощі на заході не дозволяють державі отримати заплянований кількість збіжжя, зазначив він.

Свого часу міністри твердили, що урожай зерна не буде нижчий 30 млн. тонн, а найперша прогноза передбачала аж 39 млн. тонн.

І все ж М. Зубець не виявив розгублення перед невтішною статистикою. Він заявив, що Україна збирається докласти якнайбільше зусиль для вирощування озимини з наміром експортувати 10-15 млн. тонн збіжжя щороку вже на початку наступного століття. Навіть цього року, незважаючи на низький врожай, Україна експортуватиме понад 1 млн. тонн хліба переважно до Росії, Білорусі і Туркменістану.

Експерти також пояснюють невдачу з урожаєм постійними труднощами, характерними для колективізованого сільського господарства. Це — стара зіпсована техніка, брак мінеральних добрив і пального. П. Лазаренко сказав, що Уряд тепер домовляється з американським банком про надання Україні 250 млн. дол. кредиту, що дозволило б завезти на село 1.5 тонн пального.

Ситуація в сільському господарстві України після розвалу СССР ускладнилася ще й тому, що Уряд, не розформувавши колгоспну систему, різко зменшив її дотацію. Крім того, в господарствах бракує робочих рук, бо молодь втікає до міста.

Один з західніх торгівців сказав, що на додачу до низької якости українського зерна тепер навіть мінеральних добрив не застосовують. Він також ствердив, що 20 відсотків цукрових буряків після збирання залишаються в землі через погану збиральну техніку, а зібрані буряки переробляється на старих і неефективних цукроварнях.

П. Лазаренко сказав на пресконференції, що 98 відсотків колгоспів реформовано, в наслідок чого селяни дістали окремі ділянки землі. Однак третя частина господарств продовжує приносити шкоду. Прем'єр закликав до припинення їм субсидій.

Поолімпійські...

(Закінчення зі стор. 2)

чи щоку противникові? В Америці доходить на тому полі не раз до трагікомічного абсурду. Спортовець з титулу своїх здібностей при відбиванці, кошиківці, чи в іншому спорті прописується в школі, одержує диплом і як „коледжмен" йде в життя та займає становища в громадсько-державних установах, не вміючи добре писати чи показати на мапі ту чи іншу европейську країну. Такі родзинки — це один зі симптомів недуги „модерної цивілізації", яка вже виходить поза рамки американізму й шукає собі пристановища на інших континентах. Ми аж ніяк не хочемо обезцінювати спортового життя та його шляхетних виявів в універсальних маштабах олімпійської ідеї. Завданням тієї статті є звернути увагу на світла й тіні даної справи — не знецінювати її, але також і не переоцінювати, бо лише в світлі об'єктивної оцінки — при поглиблюванні позитивів і виелеміновуванні шкідливих неґативів і суб'єктивних наставлень спорт може бути цінний для людини в індивідуальному й колективному аспекті.

Наша стаття не вичерпувала б теми, якби ми не порушили ще одного важливого питання.

Чинники, які організують таку імпрезу світового маштабу, покликуючися на традицію Олімпіяди в античній Греції, не здають собі справи з того, що пангелленські ігри античної Геллади, поглиблюючі єдність грецьких міст і племен не лише грецького материка, але всіх грецьких поселень на просторах середземноморського і чорноморського басейну в умовах грецького партикуляризму, включаючи в свою пангелленську програму не лише спортові ігри, але також духово-інтелектуальні досягнення, отже виступи письменників, філософів, музик і мистців. То були духово-інтелектуальні й мистецькі досягнення, якими могла пишатися Геллада — розвинений гелленський інтелектуалізм при конкуренції з орієнтальною містикою і окцидентальною державотворчою практичністю імперського центру над Тибром. Чи це не є гідним наслідування в новітній добі?

В тому сенсі було б доречним заапелювати до компетентних чинників Міністерства Культури в Україні, щоб вони в дусі античної традиції пангелленських ігр організували всеукраїнську Олімпіяду культурних надбань нашої національної спільноти, анґажуючи до того передових представників різних галузей української культури — письменників, науковців, музик-композиторів, співаків та мистців в Україні й поза Україною сущих. Це був би імпозантний здвиг — показ нашого духово-інтелектуального й мистецького потенціялу всеукраїнського маштабу, чинник поглиблення координації й єдности духових сил України, її народу та національно-культурного підйому й гідности після століть недержавности та останньо десятиліть калічення ворогом душі народу, а також скріплення сил в діяспорі проти процесу денаціоналізації. Ми певні, що на таку акцію з боку Міністерства Культури відгукнулися б масово мешканці сучасного всеукраїнського Парнасу. Якщо б Україна започаткувала таку акцію, можна сподіватися, що за нами пішли б інші країни.

В.Кристофер...

(Закінчення зі стор. 1)

НАТО для східньоевропейських країн, бо на думку російських державних чинників це може бути загрозою для її кордонів, якщо ці країни почнуть будувати військові споруди поблизу кордонів Росії.

Першими на листі країн, які хочуть вступити до НАТО є Мадярщина, Чехія і Польща.

НЕМОЖЛИВІ ДО ШВИДКОГО припинення пожежі, підсилені сильними вітрами, вже знищили понад 130,000 акрів лісу в центральній та східній округах стейту Орегон. Згоріло вже 14 мешканевих будинків і велику кількість осіб треба було евакувати від загрожуючої небезпеки. Подібні пожежі палають в інших двох західніх стейтах — Юта та Вашінгтоні, але причин цих пожеж місцеві власті ще не з'ясували.

„ПРАВДА", КОЛИШНЯ ГАЗЕТА совєтської Комуністичної партії минулого понеділка, 12-го серпня, заявила, що ще не пора по ній правити Панахиду. Головний її редактор Алєксандер Іліїн сказав на пресовій конференції, що в Росії є ще місце на прокомуністичний щоденник. Появу „Правди" припинено 25-го липня через непорозуміння між редакційним складом газети та її грецькими видавцями, які після прогри комуністичного кандидата Ґенадія Зюґанова вимагали змін у підборі матеріялів, більше спрямованих для пересічного читача.

У ВІВТОРОК, 6-ГО СЕРПНЯ, в стейті Ню Мексіко поблизу місцевости Алямоґордо на колишній летунсько-військовій базі Голломана відбулася цікава церемонія з участю міністра оборони Німеччини Фолькера Рюге. Після прийняття дефіляди державних прапорів ЗСА і Німеччини з промовою виступив міністер оборони Німеччини і підкреслив важливість співпраці між обидвома країнами, вислідом якої ці святкування. Справа в тому, що згадану колишню летунсько-військову базу винаймив уряд Німеччини, для приміщення свого Летунського тактичного вишкільного центру. Сюди прибуло 12 реактивних літаків типу „Торнадо", 300 військовиків летунства і 340 членів їхніх родин. Місцеве населення вдоволене новими можливостями прибутків, праці та інших користей, а німецькі льокатори їхньою прихильністю.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ повідомив, що американське військо у Боснії приведено до найвищого стану готовости, після того як затримано декілька цивільних осіб, які фільмували американські військові бази. Розвідча служба у своїх звітах про цю подію перестерігає військове командування про можливість терористичних акцій. Речник Пентаґону Кеннет Бекон зазначив, що цього роду події розглядається дуже уважно, зокрема після терористичного вибуху та загибелі 19-ти американських вояків у мешканевому комплексі поблизу міста Дагрейну у Савдійській Арабії. Затримані цивільні фотографи не були зареєстрованими працівниками засобів масової інформації, а також не були сербами. Покищо офіційні чинники відмовились від будь-якого коментування в цій справі.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ БЕНЬЯМІН НЕТАНЯГУ, прем'єр-міністер Ізраїля, сказав у інтерв'ю поміщеному в арабськомовному щоденнику „Аль Кудс", що не бачить можливостей будь-якого договору з палестинцями в справі майбутности Єрусалиму. Це вперше, що прем'єр-міністер Б. Нетанягу публічно висловився, що справа Єрусалиму не є до полагодження. Його слова очевидно викликали негайну реакцію від палестинців, а Саєб Еракат, член кабінету Ясіра Арафата назвав цю заяву Б. Нетанягу нічим іншим як його прямим зверненням до палестинців, що „між нами вже нема будь-якого мирного процесу".

РЕЧНИК НІМЕЦЬКОГО міністерства юстиції повідомив, що у вівторок, 13-го серпня, уряд Німеччини передав Італії письмову вимогу видачі колишнього капітана СС-ів Еріха Прібке, якого звинувачено у воєнних злочинах. Італійський військовий трибунал визнав його причетним у 1944 році до вбивства 335 італійських закладників у Адреатинських печерах Риму, але звільнив його від покарання з уваги на вигаснення терміну давности, що викликало гострі протести. Італійський уряд відразу після розправи знову ув'язнив 83-річного Е. Прібке на підставі наказу тимчасового затримання ув'язненого з уваги на заяву Німеччини, яка хоче його судити за воєнні злочини.

У вересні...

(Закінчення зі стор. 1)

Ціла поміч лікарів, медичного матеріялу і ліків за час перебування в Києві літаючої лікарні буде безплатна.

Члени міжнародної „Місії благословення" працюють в Києві вже від червня 1995 року, щоб здобути згоду на це безплатне лікування для українського населення і таку згоду дістали щойно з початком липня цього року. Організатори цієї доб-

Колишній президент ЗСА Джордж Буш, д-р Пол Вілліямс і П. Робертсон під час оглядин літака-лікарні.

родійної акції підкреслюють, що вони не мають ніяких політичних цілей, ніякого бажання реклями, а тільки щоб було загально відомо, що вони хочуть допомогти населенню Києва лікарською порадою, хірургією та ліками.

Відомий проповідник Пет Робертсон розпочав „Місію благословення" в 1978 році, а літаючу лікарню закуплено в 1994 році і цей літак є найбільшим серед лікарень того типу, що на ньому можна виконати 500 операцій впродовж 7–10 днів. У літаючій лікарні виконують в першу чергу хірургічні операції, що не вимагають довгого перебування в лікарні. Закуплення літака і його вивінування у справжню лікарню коштувало 25 міл. дол., які зложили різні підприємства і поодинокі особи.

Досі літаюча лікарня виконала велику працю в Ґома, Заїр, у помочі втікачам з Руанди. Там лікарі-добровольці оглянули 65,000 пацієнтів і передали 116,000 фунтів медикаментів. В тому році літаюча лікарня перебувала в червні-липні в Ель Сальвадорі, в серпні була у Панамі, а вересень-жовтень призначений на Україну.

Величезна добродійна праця, яку виконує міжнародна „Місія благословення" має широкий відгук і тисячі вдячних хворих з усіх континентів.

Тепер до цієї вдячности прилучаться мешканці Києва.